

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoE/84/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315213634
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4315213634.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v exekučnej veci oprávneného: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Příkop 843/4, Zábřovice, 602 00 Brno, Česká republika, IČO: 264 29 705, proti povinnej: V. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX/XX, XXX XX R. o vymoženie sumy 496 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Levice č. k. 4Er/1948/2015-25 zo dňa 07.02.2017 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. **p o t v r d z u j e .**

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh na zmenu účastníka konania a exekúciu zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že povinnej náhradu trov konania nepriznal, pričom o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 37 ods. 3, 4 a 5, 243f ods. 1 a 5 a § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 251 a § 256 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 200 ods. 1 Exekučného poriadku. O trovách exekúcie v zmysle § 200 ods. 5 Exekučného poriadku nerozhodoval, pretože nemal ich vyčíslenie k dispozícii, a následne o nich rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že dňa 04.08.2015 poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., vykonaním exekúcie a dňa 29.01.2016 bolo prostredníctvom súdneho exekútora doručené súdu podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited označené ako oznámenie o zmene oprávneného, ktoré obsahovalo tiež vyjadrenie k aplikácii § 243f Exekučného poriadku. Podľa tohto oznámenia na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.12.2015 a podľa jej prílohy bola pohľadávka oprávneného vymáhaná v tejto exekúcii postúpená na spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súdny exekútor doručil súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň navrhol pripustiť zmenu na strane oprávneného. Súd urobil záver, že danému návrhu na zmenu účastníka konania nie je možné vyhovieť pre nedodržanie procesného postupu podľa § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Totiž v prípade, ak dôjde k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností, ktorých sa konanie týka, z doterajšieho účastníka konania na iný subjekt, tento hmotnoprávny prevod alebo prechod sa automaticky nepremietne do roviny procesnej. K zmene účastníkov konania dochádza až na základe právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny. Exekučný poriadok v § 37 obsahuje osobitnú úpravu účastníctva v exekučnom konaní, vrátane procesného postupu, ktorý je nevyhnutné dodržať pri rozhodovaní o zmene účastníka v prípade zmeny hmotnoprávneho nositeľa práv alebo povinností, ktoré sú predmetom konania, pričom oznamovaciu povinnosť má pôvodný oprávnený.

2. Exekučným titulom je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 11C/100/2014-32 zo dňa 08.12.2014, vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Je nepochybné, že účastníkom konania na strane oprávneného je od začatia exekučného konania až doposiaľ spoločnosť CD Consulting, s.r.o., ktorej zákon ako oprávnenému uložil povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, a bola oprávneným aj počas celej zákonom stanovenej lehoty na toto doplnenie, t.j. do 22.01.2016 do 24.00 hod. Spoločnosť CD Consulting, s.r.o., si zákonnú povinnosť do uplynutia stanovenej lehoty nespĺnila, preto súd dospel k tomu, že oprávnený zmeškal zákonnú 30-dňovú lehotu na uskutočnenie tohto doplnenia, pričom právnym následkom nespĺnenia tejto zákonnej povinnosti je podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku zastavenie exekúcie, čo súd napadnutým uznesením aj realizoval.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolaní oprávnený, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Uviedol, že podľa Exekučného poriadku súd môže rozhodnúť len o nepripustení zmeny účastníka konania alebo o jeho pripustení, no nie o zamietnutí návrhu na zmenu účastníka konania. Podľa neho zákon neustanovuje, či dané oznámenie nemôže urobiť aj nový oprávnený. Z ustanovenia § 37 ods. 3 Exekučného poriadku vyplýva, že účastník len oznamuje exekútorovi skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností, a exekútor následne podá súdu návrh na pripustenie zmeny účastníka. To, že oznámenie exekútorovi urobil nový oprávnený, exekútorovi nebráni, aby podal návrh na zmenu oprávneného v súlade s ustanovením § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Navyše Exekučný poriadok neustanovuje, že návrh nemôže doplniť oprávnený v zmysle hmotného práva, a to, že na splnenie danej povinnosti je nevyhnutné rozhodnutie súdu o zmene oprávneného. Na základe toho bol nový oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. V lehote doplnenia návrhu na exekúciu oprávnený uviedol, že naň sa uvedená povinnosť ustanovená v § 39 ods. 4 Exekučného poriadku nevzťahuje, keďže mu súd nepriznal právo zo zmenky rozhodnutím a nejde o oprávneného, ktorý by mal vlastné vzťahy s povinnou a svoje právo nepreukazuje ani nepretržitým radom indosamentov. Na oprávneného prešlo právo priznané exekučným titulom indosatárovi na základe dohody o postúpení judikovaných pohľadávok. Nedošlo k rubopisu ani k odovzdaniu zmenky, oprávnený sa nestal majiteľom zmenky, a preto logicky nemá práva zo zmenky. V prípade, ak je pohľadávka zo zmenky už rozsúdená, možno túto pohľadávku ako samostatný predmet občianskoprávných vzťahov od zmenky právne oddeliť. Je teda zrejmé, že v prípade, ak by bol prechod práva z exekučného titulu na základe rubopisu, v takom prípade by oprávnený bol povinný preukazovať vlastné vzťahy predchádzajúceho majiteľa zmenky (remitenta) k dlžníkovi. V danom prípade došlo k cesii pohľadávky zo zmenky, avšak cesionár pritom zmenku nenadobudol, teda logicky neuplatňuje právo zo zmenky. Na podporu svojich argumentov poukázal oprávnený na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Oboer/426/2014 zo dňa 20.10.2015. Uviedol tiež, že neboli dané dôvody na zastavenie exekúcie, pretože oprávnený nemá povinnosť svoj návrh doplniť, keďže nie je oprávneným, ktorému by bolo priznané právo zo zmenky rozhodnutím súdu a ktorý by súčasne mal vlastné vzťahy s povinnou, a zároveň nepreukazuje svoje právo nepretržitým radom indosamentov. Ak by sa súd stotožnil s tým, že návrh mala doplniť spoločnosť CD Consulting, s.r.o., tak mal najprv rozhodnúť o pripustení zmeny účastníka a až následne rozhodnúť o zastavení exekúcie.

4. Povinná doručila súd dňa 11.04.2017 podanie označené ako odvolanie, svojím obsahom šlo o vyjadrenie k odvolaniu oprávneného, s ktorým sa povinná nestotožnila.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), a po prejednaní veci bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je v časti zamietnutia návrhu na zmenu účastníka a v časti zastavenia exekúcie dôvodné. Preto napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP v tejto časti potvrdil. Vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP, podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Vo výrokoch III. a IV., týkajúcich sa trov konania a trov exekúcie, uznesenie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Exekučný poriadok, ktorý na danú vec aplikoval súd prvej inštancie, bol odo dňa podania návrhu na začatie exekúcie niekoľkokrát novelizovaný. Tento zákon bol s účinnosťou od 01.07.2016 v ustanoveniach § 9a a § 9b novelizovaný zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 9a ods. 1,2,3,4 Exekučného poriadku: (1) Ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. (2) Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania lehoty, prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú. (3) Na účely tohto zákona sa pojem žaloba podľa povahy veci vykladá ako návrh na vykonanie exekúcie, námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie a návrh na odklad exekúcie. (4) Na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

7. Podľa § 243f ods. 1,2,3,4,5 Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov: (1) V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona (01.01.2016) a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona. (2) Na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, sa ustanovenia § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako. (3) Exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú. (4) Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m). (5) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví. (6) Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

8. Podľa § 243h (pozn.: prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v dôsledku prijatia zákona č. 2/2017 Z. z.) ods. 1 prvej vety Exekučného poriadku: Ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 37 ods. 1,3,4,5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017: (1) Účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. (3) Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v rozhodnutí označený ako oprávnený, možno vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu podľa § 41. Ak nastanú skutočnosti, na ktorých základe dochádza k prevodu alebo prechodu práv a povinností vyplývajúcich z exekučného titulu, sú účastníci konania povinní bez zbytočného odkladu písomne oznámiť tieto skutočnosti exekútorovi. Oznámenie musí byť doložené listinou preukazujúcou prevod alebo prechod práv alebo povinností. Návrh na pripustenie zmeny účastníkov konania je exekútor povinný súdu doručiť v lehote 14 dní odo dňa, keď sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Súd rozhodne do 60 dní od doručenia návrhu uznesením. Rozhodnutie sa doručí exekútorovi, oprávnenému a povinnému, ktorí sú označení v exekučnom titule, a tomu účastníkovi, na ktorého právo alebo povinnosť prešla. (4) Ak k prevodu alebo prechodu práv alebo povinností z exekučného titulu dôjde po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, pokračuje exekútor vo vykonávaní exekúcie na základe pôvodného poverenia, ku ktorému priloží originál právoplatného rozhodnutia súdu o pripustení zmeny alebo odpis rozhodnutia. (5) Ak súd zmenu účastníkov konania nepripustí, pokračuje exekútor v konaní s pôvodnými účastníkmi.

10. Účelom exekučného konania je nútená realizácia vykonaná zásahom do absolútnych majetkových práv povinného, ktorá sa uskutočňuje za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi, s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Z obsahu spisu v tejto veci vyplýva, že exekučné konanie sa v tejto veci začalo dňa 26.06.2015, kedy bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 11C/100/2014-32 zo

dňa 08.12.2014. Súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD. podaním zo dňa 26.06.2015, doručeným súdu dňa 27.07.2015, požiadal príslušný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a súd ho následne dňa 04.08.2015 poveril na vykonanie exekúcie. Dňa 29.01.2016 súdny exekútor predložil súdu prvej inštancie podanie spoločnosti Private Capital Investments Limited so sídlom 18-22 Stoney Lane, Yardley, Birmingham, BSP 8YP, Veľká Británia, zo dňa 20.01.2016, ktorým bola súdu oznámená zmena oprávneného a doplnenie návrhu na nariadenie exekúcie podľa § 243f ods. 1,3, § 37 ods. 3 a § 39 ods. 4 Exekučného poriadku s predložením rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.12.2015. Súdny exekútor vo svojom podaní navrhol súdu pripustiť zmenu účastníka konania na strane oprávneného.

11. Na základe tejto skutočnosti bola spoločnosť oprávneného, t. j. CD Consulting, s.r.o., povinná oznámiť súdnemu exekútorovi prevod práv a povinností z exekučného titulu a uvedené preukázať Rámcovou zmluvou o postúpení judikovaných pohľadávok zo dňa 23.12.2015 spolu s Prílohou č. 1/4371649 k Rámcovej zmluve o postúpení judikovaných pohľadávok identifikujúcou vymáhanú pohľadávku v tomto exekučnom konaní. Uvedené oznámenie však oprávnený ako účastník konania nepredložil, ale v rozpore s ustanoveniami Exekučného poriadku to urobila spoločnosť Private Capital Investments Limited. Súd prvej inštancie preto správne zamietol návrh na pripustenie zmeny účastníka konania pre rozpor s ustanovením § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017. Na tom základe odvolací súd odvolanie oprávneného nemohol posúdiť ako opodstatnené. K jeho námietke, že exekučný súd môže rozhodnúť len o pripustení alebo nepripustení zmeny účastníka konania, nie o zamietnutí návrhu, súd uvádza, že právny výklad Exekučného poriadku pripúšťa možnosť Exekučného súdu zamietnuť takýto návrh, aj keď to výslovne v ustanovení § 37 ods. 3 Exekučného poriadku uvedené nie je. O pripustení alebo nepripustení zmeny totiž súd môže rozhodnúť len na základe oznámenia účastníka konania, no nie na základe oznámenia toho subjektu, ktorý nie je totožný s účastníkom konania.

12. Odvolací súd v súvislosti so zastavením exekúcie uvádza, že podľa Exekučného poriadku sa exekučné konanie začína podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Skončenie exekučného konania je závislé od jeho samotného priebehu, pričom môže nastať z troch dôvodov, a to vymožením pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie, zastavením exekúcie alebo upustením od vykonania exekúcie. V prípade zastavenia exekúcie dochádza k vydaniu rozhodnutia, v ostatných prípadoch nastáva skončenie exekúcie v dôsledku inej právnej skutočnosti. Zastaviť exekúciu možno iba z dôvodov výslovne uvedených v zákone (Exekučnom poriadku), súd skúma existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie a rozhoduje o zastavení na návrh alebo aj bez návrhu. Konanie o zastavení exekúcie je relatívne samostatným sporom medzi oprávneným a povinným vedeným v rámci exekučného konania, predmetom ktorého je zistenie, či sú tu dôvody, pre ktoré nemožno v exekúcii pokračovať. Zastavenie exekúcie je procesný úkon exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním.

13. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením oprávneného v odvolaní, že spoločnosť Private Capital Investments Limited nemá povinnosť uvádzať skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou, a teda ani dopĺňať návrh podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Ak by totiž súd rozhodol o pripustení zmeny účastníka konania, túto povinnosť by uvedená spoločnosť mala. S ohľadom na zamietnutie návrhu na zmenu účastníka však túto povinnosť mala spoločnosť CD Consulting, s.r.o., ktorá je v konaní oprávneným, a to do uplynutia dňa 22.01.2016. Účelom uvádzania týchto skutočností je, aby exekučný súd mohol posúdiť tento vlastný vzťah, na základe ktorého bola zmenka vystavená. Preto sa táto povinnosť týka každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, nie len toho, kto svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov.

14. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015 obsiahnutej v ustanoveniach § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku na základe zákona č. 438/2015 Z. z. sú exekučné súdy povinné ex offo prihliadať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ustanovením § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 191/1950 Zb. Zákona zmenkového a šekového, a to s cieľom zistenia, či povinnému bola v konaní pred všeobecným alebo rozhodcovským súdom poskytnutá taká primeraná ochrana,

aká spotrebiteľovi podľa predpisov spotrebiteľského práva patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdneho exekútorovi povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 je súd tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekučných konaniach, ktoré sa začali pred týmto dňom, v súlade s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, v lehote 30 dní od účinnosti zákona.

15. Súd prvej inštancie v tejto veci zistil správne skutkový stav a vyvodil i správny právny záver o nutnosti zamietnutia návrhu na zmenu účastníka konania ako aj zastavenia exekúcie. Z toho dôvodu odvolací súd posúdil odvolanie oprávneného ako nedôvodné. Vzhľadom na to napadnuté uznesenie vo výrokoch I., II. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

16. Vo vzťahu k trovám konania a trovám exekúcie odvolací súd uvádza, že podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

17. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami v nadväznosti na zastavenie exekúcie, bolo potrebné rozhodnúť o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Nie je v súlade so zákonom, ak by súd o trovách exekúcie rozhodol až po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa exekúcia zastavila. Odvolací súd preto konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil stane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva a zároveň nesprávne právne vec posúdil, keďže pri rozhodnutí o zastavení exekúcie nerozhodol aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Aplikácia ustanovení Civilného sporového poriadku sa uplatní v exekučných konaniach len tam, kde to povaha veci nevyučuje. Napriek tomu, že sa do Exekučného poriadku dostali ustanovenia o tom, že sa na exekučné konania úprava všeobecného procesného predpisu uplatní, ustanovenie § 200 ods. 5 Exekučného poriadku tým nemôže byť dotknuté, pretože špeciálna dikcia tohto ustanovenia uplatnenie ustanovení všeobecného procesného predpisu priamo vylučuje. Pri aplikácii ustanovení Civilného sporového poriadku na exekučné konania musí exekučný súd vždy rešpektovať vzájomný vzťah týchto dvoch procesných predpisov. Exekučný poriadok je vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku špeciálnym predpisom, a preto majú ustanovenia Exekučného poriadku vždy prednosť, zvlášť, ak ide o oblasť právnej úpravy, ktorú upravujú oba tieto procesné predpisy. V prípade trov konania nepochybne ide o oblasť právnej úpravy, ktorá je upravená oboma predpismi. Exekučný poriadok upravuje uvedenú oblasť odlišne a ustanovenia týkajúce sa daného nároku upravuje priamo.

18. Vzhľadom na to nie je namieste v prípade trov exekúcie uplatňovať všeobecný procesný predpis tak, ako ho aplikoval súd prvej inštancie, keď rozhodol o nepriznaní trov konania povinnej podľa § 256 ods. 1 CSP. V danej veci súd rozhodol o zastavení exekúcie, pričom vyhodnotil zavinenie oprávneného na zastavení konania podľa § 256 ods. 1 CSP a následne toto zavinenie premietol do rozhodnutia výroku III. o trovách konania. Nerozhodol však o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je tak v časti trov exekúcie v rozpore s ustanovením § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, preto odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku III. a IV. zrušil a vrátil na nové rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie rozhodne už len o trovách exekúcie podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, t. j. rozhodne kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).